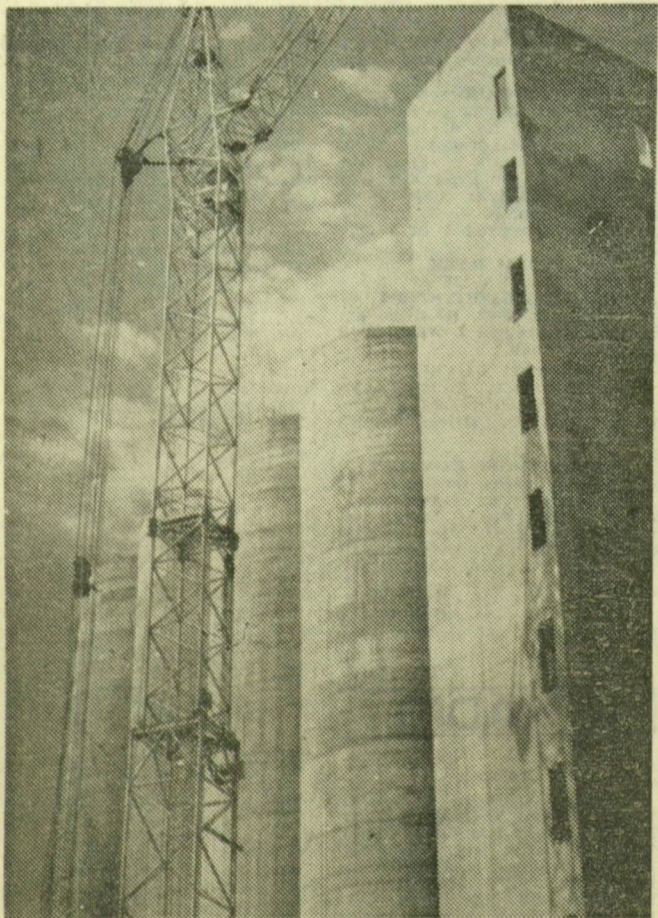

DM

röviden

Elkészült a szegedi gabonátároló betonváza

Elkészült a szegedi vásártéren az új gabonátároló vasbeton váza. A tizenkét körcella magassága 34 méter, a kiszolgáló épületrész teteje néhány centiméterrel marad a 43 méter alatt. Ezer vagon gabonát tárolnak benne a következő évtől kezdve. Addig természetesen sok munka van még itt, a betonhéj elkészülte mindenesetre azt jelenti, hogy a technológiai berendezések folyamatos szerelése is elkezdődhet.

VIETNAMEI IFJÚSÁGI DELEGÁCIÓ HAZÁNKBAN

A KISZ KB meghívására hazánkba érkezett a vietnami Ho Si Minh Dolgozó Ifjúsági Szövetség öttagú delegációja. A Nguyen The Vinh vezette küldöttség kedden tárgyalásokat folytatott a KISZ Központi Bizottságán a Vietnami Demokratikus Köztársaság számára felajánlott ezertől szakmunkástanulói-intézzettel kapcsolatos kérdésekről.

TUCATNYI ORSZÁGBA SZÁLLÍTANAK

Baranyában a megye termékeinek exportja a tervezetnek megfelelően, növekvő ütemű. Várakozáson felüli eredményről tudunk a komló „Carbon” könnyűipari vállalat. A ruházati cikkek tucatnyi országba jutnak el, mégpedig a tavalyi százmillió helyett idén 150 millió forint értékű árut értékesítenek külföldön.

MAGYAR KIÁLLÍTÓK PLOVDIVBAN

A magyar kiállítók az idén mintegy 40 százalékkal nagyobb árbevételével jelentkezték Plovdivban, mint tavaly. Főként műszereket és gépeket mutatnak be. Hét vállalat nevezte be legkorszerűbb termékét a plovdivi vásár aranydíjáért folyó versenybe. A Metrimex a gépésített irodák korszerű felszerelésével, a Zippel rendszerű irodatechnikai berendezésével versenyez az aranydíjért. A Videoton kiállítja a modern jelentéstároló berendezését, amely a KGST-országok számítástechnikai integrációs programjának egyik fontos egy-egy-ge. A Mogürt bemutatja legújabb csuklós városi autóbuszát.

Melódiák

A topolya nagyon öreg volt. Amikor beköszöntött egy-egy fűtyös kedvű szellő este, elégedetlenkedve imbolygatta megtrikult koronáját, s halkán suttogott. Az évek mély barázdákat ráncoltak törzsébe. A viharok vagy talán az öregsége miatt gyakran hullottak az ágai is. Ez eleinte nyugtalanította a topolyát, később azonban megszokta.

Odúiban madarak telepedtek meg. Nagy volt a fa, mindenkinek jutott rajta hely. Fölül a seregélyek laktak, az alsó, kisebb és rosszabb odúiban pedig verebek telepedtek meg.

Osszel, amikor a fáradt ágakról a földre hullanak a száraz levelek, a seregélyek egy távoli, ismeretlen vidékre, Afrikába költöznek. Ilyenkor a verebek, melyek sohasem hagyják el ezt a kedves, ismerős fát, a téli szállásaikba, a felső odúba költöznek át. A seregélyek nemzedéke fakarékos, gondos: fészkeik otthonosak, meleg.

A verebek már az első meleg reggelen nyüzsgögni kezdtek, rongyot, pihét, szőrt, papírt hordtak a fészkekbe. Igyekeztek nem gondolni arra, hogy ideje visszatérni saját alsó fészkeikbe.

A topolya feszülten hallgatott. Csak nem annyira idős már, hogy nem vette észre a tavasz közeledtét? Tavasz! Vagy csak a nyugtalan verebek zavarták meg időérékét?

Éjjel azonban egy régi ismerőse, a langyos szellő, az súgta a fülébe: Itt a tavasz. Olyan csend volt, hogy hallani lehetett, milyen türelmesen töri át a szikkadt talaj kergét a fű, és törzsében halkán csobogva meleg tavaszi nedvek kúsznak az ágak felé. Másnap megérkeztek a seregélyek.

Az öreg topolya fölötti tiszteletkör után hangos csiviteléssel ültek le a felső ágakra.

— Mi ez? Mi történt? — riadtak meg a verebek. Persze, nagyon jól tudták, hogy át kell adniuk a törvénytelenül elfoglalt lakásokat, de harc nélkül nem akartak kivonulni. A legbátrabb, egy tépett farkú, sárga mellű veréb harciasan tisztogatta csőrét és felborzolta tollát.

A seregélyek nem siettek. Előbb elénkelték dalukat régi házuknak, majd az ismerős égboltnak, ezután gondosan megigazították tollazatukat és leszálltak régi fészkeikhez. A kétségbeesetten kiabáló verebekre fittyet sem hányva, gondosan kiszorták fészkeikből a rongyokat, a szőr- és papírdarabokat.

A sárga mellű veréb nem szállt ki az odúból, csupán csőrét villogtatta fenyegetően. Kiáltani már nem tudott — teljesen berekedt. A seregélyek a fészkekben levő gazzal együtt dobták ki. A veréb rövidesen rájött, hogy nem érdemes haragudnia. Régi fészke is még egészen jó állapotban van, a topolyafa pedig olyan nagy, hogy mindenkinek jut rajta hely.

Meleg volt. A rügyek halkán susogva nyitották meg kelyhüket, melyből ragadós zöld levelecskék dugták ki fejüket. A topolyafa puhán, hangtalanul lélegzett.

A madarak sokhangú koncertba kezdtek. Valamennyien a tavasz dalát énekeltek: a seregélyek a hazatérés öröme, a verebek a nap melegét köszöntve, az öreg topolya pedig az ifjúságára emlékeztető új tavaszt üdvözlöve.

Mikor kezdődött a tavasz? Talán februárban, amikor a félénk hóvirág nyílt.

Még velőgig ható hideg eső esett és tompán zúgott az ablakban a szél, amikor a domboldalokon a tavalyi avaron szerényen átbújtak az első bimbók. Türelmesen várták a

napfényt. És amikor a vidám napsugarak táncolni kezdtek az avaron, a bimbók halk sóhajt hallatva bomlottak ki: Itt a tavasz.

A tél ugyan még dühöngött. A földre hintette a maradék havat, elfagyasztotta vetélytársnője kéretlen küldöncét, tajtékzott. Ám hiába, keves volt már az ereje!

Később az utak mellett, az öntözőcsatornák partjain megjelent a vidám és igénytelen pitypang. Sárga szemeivel, mint megannyi napocska kacsingatott hamiskásan az emberekre. A fiúk térdén kúsztak utána, letépték, és ujjaiuk összeragadtak a fehér, kesernyős pitypangnedvtől.

A levegő iassan telítődött a tavasz érzetével, szívbízsergető illatával. A szél a sztyeppék melódiáját hozta a városba, és a madarak minden hangon ezeket a dallamokat ismételték.

Estefelé, amikor a homály meglágyítja a házak körvonalait, és a nedves aszfalton a csillagok tükörképe ragyog, öszibarackszirmok világítanak némán, mintegy a nap ragyogását őrizve. Az ember szinte szédül az orgona bódítóan édes illatától, és úgy érzi, hogy hallja az almavirág-csengetyűk hangját.

Nemrég virágzott el a tavasz tűzvirága, a tulipán! Szirmaiban a heves napsugarak pírját gyűjtötte egybe, míg közepében az éj feketeje húzódtok meg.

Virág, virág, virág... Az egész város virágdíszbe öltözött. Fiúk és lányok, öregek és fiatalok kezében látjuk. Kosárban, cserépben, kézben viszik.

Es észrevették már? Az az ember, akinek virág van a kezében, kedvesebb, jobb, barátságosabb. És mosolyognak azok is, akikkel találkozik. Nyílt, örömteli mosollyal. Esetleg egy kis zavarral arcukon.

A virágok a legszebbre emlékeztetnek bennünket, hiszen a virág maga az élet. Tiszta, boldog, kevés. Nelli Nyekraszova

MEGNYÍLT A MAROS MENTI MŰVÉSZTELEP

A Maros menti Művésztelep kedden a makói tanács épületében ünnepélyesen nyitotta meg Bakos Zoltán, a városi tanács elnökhelyettese. Az ország különböző vidékeiről mintegy 40 képzőművészt fogad két héten át a város. Lehetőséget biztosítanak az alkotó munkára, a Maros menti tájak és emberek megörökítésére. Az ideai művésztelepen néhány, Romániából és Olaszországból érkezett vendég is dolgozik. Az alkotók augusztus 20-án a helyi Kun Béla általános iskolában kiállításon mutatják be azokat a festményeket, amelyek Makón készültek.

GYŰLEKEZNEK A FECSKÉK

Az Alföldön többfelé reggelente már csapatokba verődnek a fecskék, s a jelek szerint gyülekeznek a költözéshez. A villás farkú madarakat bizonyára a hűvös éjszakák és reggelek készítik a korai mozgólódásra, hiszen a sok évtizedes megfigyelések szerint meleg időjárás esetén csak szeptemberben jelzik az őszi közeledtét.

ÚJ ÚT A TANYÁK KÖZÜTT

Befejezés előtt áll a Bordányt Zákányszékkal összekötő, tanyák között húzódó új út építése. A stabilizált alappal és korszerű záróréttel ellátott, közel hat kilométer hosszút út viszonylag rövid idő alatt készült el: április második felében kezdték építeni, és e hónap végén már a műszaki átadásra is sor kerül.

HALÁLOS ESÉS

Szeged-Mihálytelek belterületén Kószó János 52 éves fogatos lovas kocsiról leesett és a helyszínen meghalt.

Halódik-e az „utca művészete”?

Gyakran hallani azt a vélemény, hogy a művészi nyomtatásban megjelenő plakát, mint nyilvánosan közzétett hírforrás, a múlt század maradványa és már régen elavult. Vajon ténylegesen túlhaladja-e felhasználási lehetőségeit az új, ügyesebb és tartalmasabb tömeginformációs eszközök elterjedése? Vajon a grafika és a XX. század végének ez a fajta élete nincs-e mesterségesen meghosszabbítva, annak ellenére, hogy korábbi természetes feladatát teljesítette?

Szeptikusok „Az utca művészetének” sok jeles ismerője az urbanisztika területén végbement alapvető változások miatt a plakát lassú eltűnését jósolják. Kétségtelen, hogy a motorizáció, ezen belül az új közlekedési módok hirtelen fejlődése kiszorítja a gyalogost a közlekedés útjából. A városokban egyre kevesebb a szabad térség, és a zárt építkezés.

Ennek ellenére a plakát, belenőve a nagyváros képébe, esztétikai összképét még

sokáig alakítani fogja, s megkülönböztető motívumokat képez, amelyek különösen az idegen látogatók számára érzékelhetők. Ezt a plakát kettős szerepét váltja ki: objektív információ, ugyanakkor szubjektív, művészi alkotómunka eredménye. A pesszimista prognózisok ellenére elismert tény, hogy a szocialista országokban a plakát szükségessége a kultúra alapjaiból nőtt ki, nem a piaci és fogyasztási körülmények hatására.

A fiatal grafikusok igazolja ezt a közelmúlt két nagy plakátkiállítás — a képzelet új területeit alkalmazzák, érdeklődnek a vizuális információ elméleti alapjai, a kísérleti módszerek, a nyomdai technika területén bekövetkezett felfedezések iránt, egyszerűen ismereteket szereznek a tervezés művészetén kívül objektív meghatározókból. A fellendülésben levő grafika fiatal alkotóira egy terület felfedezése vár: a kísérleti fényképezés, filmből, a fény és a mozgás festészetéből merítő művészi kifejezőmód.

SZÖVETKEZETI FIATALOK AZ NDK-BAN

Csongrád megye, Szeged ipari szövetkezetéből ma, szerdán 30 fős csoport utazik tíznapos látogatásra a Német Demokratikus Köztársaságba. A szövetkezeti fiatalok útjukon Berlin és Drezda nevezetességeivel is megismerkednek. A körutazást az Expressz Utazási Iroda és a Csongrád megyei KISZÖV szervezte.

Korai dicséret

— Papa — dicsékszik a kisfiú. — Készítettem egy hegedűt.
— Hát ennek igazán örülök. Nagyszerű gyerek vagy. És honnan vetted a húrokat?
— A zongorából...

MOZGÓ „BETONGYÁRAK”

Az ÉPGÉP veszprémi gyáranak dolgozói e héten befejezik a századik mozgó „betongyár” szerelését. Az NSZK-beli Elba cégtől vásárolt licenc alapján készült berendezések óránként 15 köbméter beton keverésére alkalmasak. Beállításuknak megfelelően maguk adagolják a tetszés szerinti minőséghez szükséges mennyiségű alapanyagokat.

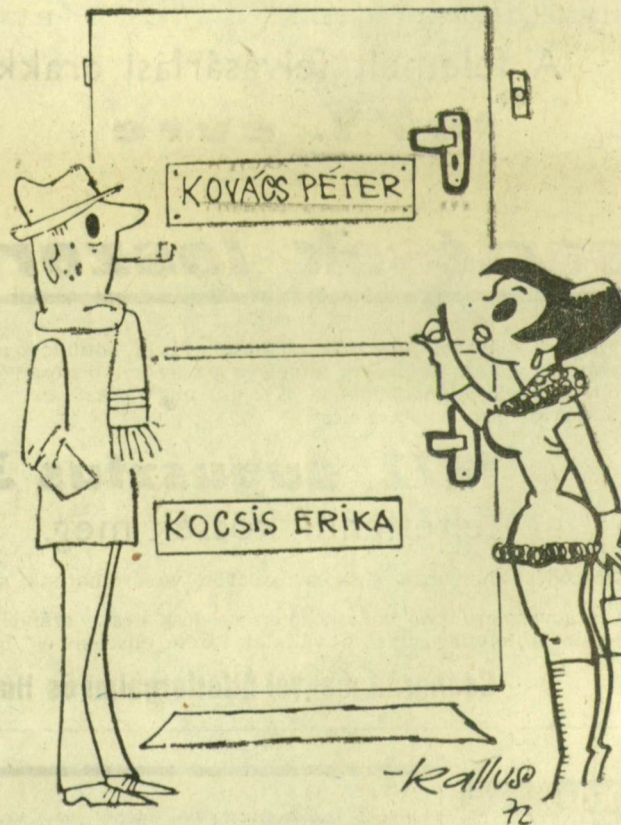
ROBBANTJÁK A SZILAST

A Rákospatak mellett a Szilas-patak okoz sok gondot tartósan esős időjárás bekövetkeztével. Ezért folyamatosan most a mederszabályozó munkálatok. Van azonban olyan iszapos rész, amit nem lehet gépekkel eltávolítani a nagy vízbőség miatt. Ezeket a mederrészeket a héten robbantani fogják, s ezáltal a jelenlegi meder másfél méterrel lesüllyed.

Társasház-, magánház-, garázsépítők, FIGYELEM!

Építésközpont, bádogos munkákat, kerítések, kapuk, teraszok, kőlátók készítését, átalakítását, felújítását, megrendelésre helyszínen összeszerelhető vasvázas garázsok készítését rövid határidőre vállalja. Szeged, József A. sgt. 78. sz.

Csökkenő méretek

— Tessék, uram, ön a felső lakás!...

Fegyház a bosszúállásért

Este kivilágítatlan kerékpáron közlekedett Kiskundorozsmán Vecsernyés István 26 éves, Szeged, Kültérület 14. szám alatti lakos, s emiatt egy szolgálatot teljesítő önkéntes rendőr megbírságot. Bosszúból Vecsernyés István rávette két társát, Fekete Lajost (Kiskundorozsma, József Attila utca 2.) és Fekete Józsefet (Kiskundorozsma, Szabadság utca 6.), hogy a bírságolásért vegyenek „elégítelt”. Így is történt, a szóban forgó önkéntes rendőrt meglesték, megtámadták, és bántalmazták.

A szegedi járásbírósa hivatalos személy elleni erőszak miatt Vecsernyést és Fekete Józsefet 6–6 hónap fegyházra, Fekete Lajost 3 hónap börtönre ítélte, nem jogerősen.

LOPOTT ÉS ITTASAN VEZETETT

A büntetett előéletű Csányi Gyula (Világos utca 16.) egy este a szatymazi kisvendéglőben bort és konyakot ivott. Ezután a vendéglő elől elvitt egy autót, amellyel fának rohant és a kocsiában 32 ezer forint kárt okozott. Járőrőrs és ittas vezetés miatt indítottak ellene eljárást.

DÉLMAGYARORSZÁG

A Magyar Szocialista Munkáspárt Szeged városi Bizottságának napilapja. — Megjelenik kétféle kivételével mindennap, hétköznap 4 vasárnap 12 oldal. — Főszerkesztő: F. Nagy István. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 13-535, 13-003. — Felelős kiadó: Kovács László. — A lapot nyomja: Szegedi Nyomda Szeged, Bajcsy-Zsilinszky utca 98. — Index: 29 053. — Előfizetési díj egy hónapra 20 forint.